

Република Србија

УПРАВНИ СУД

Р4 у 113/19

Дана 29.05.2019. године

Београд

Управни суд, судија Гордана Богдановић, на основу Годишњег распореда послова Управног суда за 2019. годину Су I-2 178/18-1 који је у примени од 01.01.2019. године, поступајући по приговору Стамбене заједнице у Београду у улици ... број ..., чији је пуномоћник Гаварић Владимир, адвокат из Београда, улица Сазонова број 8, ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 22 У. 7582/16, применом члана 7. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС” број 40/2015), донео је дана 29.05.2019. године

РЕШЕЊЕ

I ОДБИЈА СЕ приговор Стамбене заједнице у Београду у улици ... број ... ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 22 У. 7582/16, као неоснован.

II Одбија се захтев Стамбене заједнице у Београду у улици ... број ... за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Стамбена заједница у Београду у улици ... број ... поднела је, преко пуномоћника, дана 05.04.2019. године приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда 22 У. 7582/16. У приговору наводи да је повређено право на суђење у разумном року, јер од подношења тужбе 12.05.2016. године до подношења приговора, није заказана усмена јавна расправа. Предлаже да суд усвоји приговор, утврди повреду права на суђење у разумном року и наложи поступајућем судији да без одлагања, а најкасније у року од 4 месеца закаже и у том року одржи усмену јавну расправу и да у наредном року од 2 месеца донесе пресуду. Трошкове тражи на име састава приговора у износу од 6.000,00 динара.

Судија известилац у предмету Управног суда 22 У. 7582/16 је доставила изјашњење 20.05.2019. године, у коме наводи да је потребно наложити отклањање недостатака поднете тужбе и након тога одржати усмену јавну расправу која би требало да буде заказана за септембар 2019. године.

Увидом у списе предмета Управног суда 22 У. 7582/16 утврђене су следеће чињенице и околности:

Стамбена заједница у Београду, ул. ... бр. ..., поднела је, преко

пуномоћника, дана 12.03.2016. године тужбу против туженог Министарства унутрашњих послова Републике Србије, ради поништаја решења 07/1 број: 217-844/15-7 од 14.03.2016. године. Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба Стамбене заједнице у Београду у ул. ... бр. ..., изјављена против закључка Министарства унутрашњих послова Републике Србије-Сектора за ванредне ситуације у Београду под бројем 217.4-340-7/2014-07/9 од 21.08.2015. године. Ожалбеним закључком, који је донет применом одредбе члана 93. Закона о општем управном поступку, одбачен је, као изјављен од стране неовлашћеног лица, предлог за повраћај у пређашње стање у вези решења под 07/9 број 217.4-340/14 од 08.12.2014. године, којим је утврђено да је инвеститор Б.Б. спровео мере заштите од пожара предвиђене овереном инвестиционо техничком документацијом за реконструкцију и проширење стана бр. ... у стамбеном објекту спратности По+Су+Пр+18+2Пк у улици ... бр. ... у Заинтересовано лице је Б.Б.. Решењем Управног суда 22 У 7582/16 од 25.05.2016. године наложено је тужиоцу, преко пуномоћника, да да у року од 15 дана од дана пријема решења достави одлуку којом је А.А. изабрана за председника Скупштине зграде у улици ... бр.1 у Београду и одлуку Скупштине зграде којом је добила овлашћење да заступа тужиоца у овом управном спору, уз упозорење да ће тужба бити одбачена у случају непоступања по том решењу. Тужилац је 10.06.2016. године поступио по решењу суда и уз поднесак приложио доказе које није приложио уз тужбу са судском праксом и одлуком Уставног суда Уж 1530/2013. Решењем Управног суда 22 У 7582/16 од 12.07.2016. године наложено је тужиоцу, преко пуномоћника, да да у року од 15 дана од дана пријема решења достави одлуку којом је председник Скупштине зграде А.А. овлашћена да заступа стамбену зграду у улици ... бр.1 у Београду у овом управном спору, уз упозорење да ће тужба бити одбачена у случају непоступања по том решењу. Тужилац је 13.09.2016. године поступио по решењу суда и доставио поднесак без прилога. Поднеском од 13.09.2016. године допунио је тужбу и приложио одлуку Уставног суда Уж 1309/2014 од 01.12.2016. године. Поднесцима од 05.01.2017. године, 31.01.2017. године и 31.03.2017. године допунио је тужбу. Управни суд је 12.05.2019. године доставио тужбу туженом са захтевом за доставу списка и одговора на тужбу. Решењем Управног суда 22 У 7582/16 од 12.05.2019. године наложено је пуномоћнику тужиоца адв. Владимиру Гаврићу из Београду да у року од 15 дана од пријема тог решења достави уређену тужбу у којој ће прецизно означити стамбену заједницу, као правног следбеника тужиоца, у смислу одредаба Закона о становању и одржавању зграда („Сл.гласник РС” бр.104/16), доказ о њеном упису у Регистар стамбених јединица, одлуку о избору управника Стамбене заједнице-изабраног од стране Скупштине Стамбене заједнице, као и пуномоћје за заступање тужиоца у овом управном спору, издато од управника стамбене заједнице, уз упозорење да ће тужба бити одбачена у случају непоступања по том решењу.

Предмет је чињенично сложен, предлагач је допринео дужини трајања поступка и ради се о спору који по природи ствари није хитан.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року, јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама против њега.

Према члану 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (из 1950 уз додатне протоколе), коју је 2003. године ратификовала

државна заједница Србије и Црне Горе (“Службени лист СЦГ-Међународни уговори”, број 9/03), чији је сукцесор Република Србија, свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега, има право на правичну и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом, образованим на основу закона. Пресуда се изриче јавно, али се штампа и јавност могу искључити с целог или с дела суђења у интересу морала, јавног реда или националне безбедности у демократском друштву, када то захтевају интереси малолетника или заштита приватног живота странака, или у мери која је, по мишљењу суда, нужно потребна у посебним околностима када би јавност могла да нашкоди интересима правде.

Према члану 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09) у управном спору суд одлучује на основу закона у разумном року, на подлози чињеница утврђених на усменој јавној расправи.

Према члану 2. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року право на суђење у разумном року има свака странка у судском поступку, што укључује и извршни поступак, сваки учесник по закону којим се уређује ванпарнични поступак, а оштећени у кривичном поступку, приватни тужилац и оштећени као тужилац само ако су истакли имовинско-правни захтев.

Разумна дужина судског поступка представља оптимално време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Међутим, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, која се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу сложености чињеничних и правних питања у судском поступку, понашања подносиоца приговора за заштиту права на суђење у разумном року, поступање суда, природе захтева, односно значаја предмета спора за подносиоца приговора.

Оцењујући чињенице и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у предмету Управног суда 22 У. 7582/16, понашање странака у поступку, поступање суда који је водио поступак, као и природу захтева, односно значај предмета спора за подносиоца, као и остале чиниоце који утичу на оцену дужине трајања управно-судског поступка, у смислу члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, уважавајући, при томе, судску праксу и критеријуме Уставног суда, међународних институција за заштиту људских права, као и Врховног касационог суда, Управни суд налази да је приговор неоснован. Ово са разлога што је оспорено решење донето 14.03.2016. године, тужба поднета 12.05.2016. године а приговор 05.04.2019. године, па имајући у виду досадашње трајање поступка не може се сматрати да је подносиоцу приговора повређено право на суђење у разумном року, посебно имајући у виду да се ради о чињенично сложеном предмету, да постоји више предмета Управног суда који су у вези, као и због тога што је и сам подносилац приговора допринео дужини трајања поступка, јер је поднеском од 10.06.2016. године делимично поступио по налогу суда за уређење тужбе од 22.05.2016. године, уз који је приложио доказе које није приложио уз тужбу, као и изводе из судске

праксе и одлуку Уставног суда Уж 1530/2013 од 03.06.2016. године. Након тога, дана 12.07.2016. године, поново му је наложено да уреди тужбу а по налогу је поступио 13.09.2016. године достављајући поднесак без прилога. Поднеском од 13.09.2016. године допунио је тужбу и приложио одлуку Уставног суда Уж 1309/2014 од 01.12.2016. године, као и поднесцима од 05.01.2017. године, 31.01.2017. године и 31.03.2017. године. Поред наведеног, суд указује да и према ставу Европског суда за људска права, кашњење у току одређене фазе поступка може бити допуштиво под условом да укупно трајање поступка није прекорачено (предмет PRETO и др. против Италије, број представке 7984/77, став 36 пресуде Европског суда за људска права од 08.12.1983. године).

Приликом одлучивања суд је имао у виду наводе из приговора, али је нашао да не могу довести до другачије оцене суда у погледу повреде права на суђење у разумном року, имајући у виду да сложеност предмета спора оправдава дужину трајања поступка, да је подносилац приговора допринео дужини трајања поступка, као и да предмет спора није хитне природе.

Са изнетих разлога, у смислу одредбе члана 10. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у ставу I диспозитива решења.

Имајући у виду да је приговор ради убрзавања поступка одбијен, одлучено је као у II ставу диспозитива на основу одредбе члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС 72/11...87/18”) у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС” број 25/82 и 48/88, „Службени гласник РС” број 46/95...6/2015), на које упућује члан 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.05.2019. године, P4 y 113/2018

Лице овлашћено за поступање
по приговорима за убрзавање поступка
С у д и ј а
Гордана Богдановић ,с.р.

Поука о правном средству:

Против овог решења дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема истог, председнику Врховног касационог суда, а преко председника овог суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ